Tomáš Klus

Ami D

Až rozpustím dým. A k tomu.

G

Skončí další den. Tak půjdem.

Ami D G

Oba domů. Za tím svým.

Ami C

Štěstím. Jsem kolem jdoucí z davu.

G C

Součást Osudu. A budu.

Ami D

Tebou znovu oslněn.

Ami D G

Až rozpustíš si vlasy. Zítřek bude tmou.

Ami G \mathbf{D}

Asi. Jednou je budu česat já.

C Ami

Jsou plný krásy. Otevřu okno.

Aby. Všechno bylo blíž.

AmiD

Tady. Vždyť víš.

REF.

Emi

Emi Ami

Zatím mi nikdo nevěří. Mý vzdušný zámky.

Ami

 \mathbf{F}

U dveří. Jen Ty jsi na oko smutná.

A co mám dělat. Když jsme tři.

Ty jsi ta co s láskou nešetří.

Ty jsi ta na oko smutná.

Budu ti vyprávět

D A

Náš svět promění se hned,

Hmi

když zavřeš oči budu vyprávět,

Η

o tom jak nekonečné jsou,

G

hvězdy co lidem plují nad hlavou.

D A

Co teď možná jsme spolu naposled.

Hmi

Sladká jsou slova jako med.

Н

O tom že spolu budem dál,

G F#mi

to bych si vlastně hrozně přál,

 \mathbf{E}

to bych si vlastně hrozně přál.

REF. (2x)

 \mathbf{D}

Ó Evo,

F# Hmi

nebudu ti lhát,

D .

můžeš se mi smát o-o-o-óu

H D

asi Tě mám rááááááád

Co bylo dál

Jelen, Jana Kirschner

Ami

Dmi

Někdy si říkám, jestli ještě znáš mý jméno,

G

C

a jak často na mě myslíš, když jdeš spát.

Ami

Dmi

Na zítřek v televizi hlásí zataženo,

G

Ami

a v mý hlavě už tak bude napořád.

Život jde dál, lásko, musíme si zvykat, a není dobrý na tý cestě zůstat sám, pro jeden smutek nemá cenu stokrát vzlykat, když má svět otevřenou náruč dokořán.

REF.

C Ami

A co bylo dál, jenom vítr,

Dmi C

po nebi se mraky honily.

 \mathbb{C} Am

A co bylo dál, jenom vítr,

Dmi G Ami

a stromy se až k zemi sklonily.

V uších mi pořád zněly tvoje něžný věty, a do vlasů ti sedal bílej sníh, z oblohy černý jak díra mezi světy, se na mě snášel a studil na dlaních.

REF.

V tom baru nevěděli, že je venku krize, z rádia zpíval Cohen "Lásko, jsem tvůj muž", tys vešla dovnitř jak zhmotnění mý vize, jako když do srdce mi někdo vrazí nůž.

Hlavolam

G Ami C

Tisíce nocí tisíc slov a dní,

G Ami C

hlavolam první a poslední

C Ami D

za oknem svítání a v hlavě otázku odkud kudy a kam. REF

G Ami C

Chci líbat tě na tvoje ústa,

G Ami C

chci vzývat jak boha tvůj klín,

navěky s tebou tu zůstat lásko,

G Ami D jenom to jediný vím,

Ami

Emi

C

chci líbat tě na tvoje ústa.

G Ami C

Že byl jsem jak blázen, že byl se mnou kříž,

G Ami D

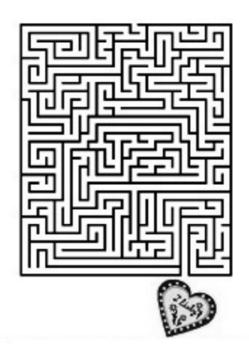
jen ty mě znáš jen ty jediná víš,

C Ami D

tu správnou odpověď na otázku odkud kudy a kam.

REF.

Chci koupat se ve tvým smíchu, chci cítit tvůj ledový klid, jen s tebou po uši v hříchu lásko, jen s tebou hodlám tu žít.

Křídla z mýdla

Α

Na všechno mám dost času,

F#mi

než přijde ticho hlasu,

D

než přijdou první kroky,

D

mojí poslední sloky.

A

Než zase prasknou struny,

F#mi

vstřebá se, co se vrylo,

 \mathbf{D}

zmizí záchranné čluny,

 \mathbf{D}

a pro mě jen nezbylo.

REF.

A F#mi

Křídla, mít z mýdla

D A

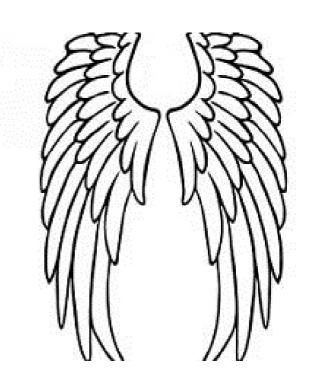
a tát. Když se vsází,

F#mi D

že další fází, je pád.

2xA, F#mi, D

Tak skromně bez protestu, sundám plovací vestu. Než skončí tikot hodin, vteřiny za nos vodím. A jak tak těžce dýchám, tuším už, co se skrylo. A nikam nepospíchám, vím, že na mě zbylo.

Lhůta záruční

G Ami

Čím blíž jdu k Tobě, tím jsi dál.

Emi

Vím, že ve Tvým náručí.

C

Ztrácím lhůtu záruční.

G

Až se mě zítra budeš ptát,

G

proč včera došel jsem až sem.

G C

Řeknu, že od dní, co Tě znám.

Emi

Bývala jsi mým kompasem.

Ami

Došel jsem až na krajní mez.

G

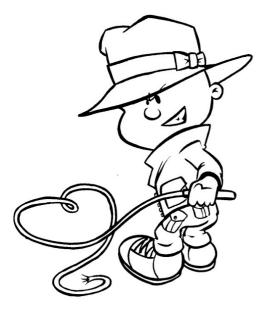
Přešel jsem sto a jeden most.

Ami C

Došel jsem k bodu kdy je jasný,

Cmi

že mám dost.

REF.

G Ami

Čím blíž jdu k Tobě, tím jsi dál.

Emi

Vím, že ve Tvým náručí,

C

ztrácím lhůtu záruční.

G Ami

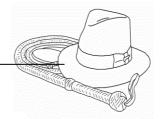
Čím blíž jdu k Tobě, tím jsi dál.

Emi

Všechny cesty zpáteční,

C

řvou, abych to vzdal.

G Ami

Čím blíž jdu k Tobě, tím jsi dál.

Emi

Vím, že ve Tvým náručí,

C

ztrácím lhůtu záruční.

G Ami

Čím blíž jdu k Tobě, tím jsi dál.

Emi

Všechny cesty zpáteční,

C

řvou, ať vrátím se do dnů.

G

Kdy i já byl tím, kdo vlastní cenu zná.

G C

Nezkoušej se mě zítra ptát,

G

zda jsem se nemohl snažit víc.

G (

Víš, že mám paty samej šrám,

Emi

jak jsem Ti zkoušel vyjít vstříc.

Ami C

A teď mě čeká cesta zpět,

G

přede mnou sto a jeden most.

Ami

Jen co je přejdu,

C Cmi

budu nejspíš citů prost.

REF. 2x

G Ami

Čím blíž jdu k Tobě, tím jsi dál.

Emi

Vím, že ve Tvým náručí,

C

ztrácím lhůtu záruční.

<u>Magdaléna</u>

Jelen

A D

Zapal ten oheň ve mně, čeho se bojíš,

A I

zápalkou škrtni jemně,

A D

zapal ten oheň ve mně, čeho se bojíš,

A D

zimou se celá třeseš, proč venku stojíš?

D

Pojď dál, prosím tě, nenech se, prosit se dál

D

nenech se.

Sedíme na pavlači, přichází ráno, tobě se lesknou oči, sedíme na pavlači, přichází ráno a mně se hlava točí. Pojď dál, prosím tě, nenech se, prosit se dál, nenech se?

REF.

Fmi E

Hodiny se zastaví a v devět třicet v pondělí,

Α

Magdaléno, tvoje vlasy,

Fmi I

leží pod mou postelí a i když jsme to nechtěli,

A

oblíkáš se, pročpak asi,

Fmi

hodiny se zastaví a v devět třicet v pondělí

A

jsem sám.

Stojíme na rozcestí a zvony zvoní, daleko od bolestí, stojíme na rozcestí a zvony zvoní, možná nás čeká štěstí. Pojď dál. Prosím tě nenech se, prosit se dál, nenech se.

Nikdy nic nebylo

Sto zvířat

F#mi

Nikdy jsi nebyla a naše seznámení.

D

Proběhlo má milá, před kinem, který není.

Н

Nepil jsem Tequillu a ne že bych se šklebil.

E

Netlačil na pilu v tom baru, kterej nebyl.

Nikdy jsem neříkal kolik mě čeká slávy. Nehrála muzika ze který jsem se dávil. Nechtěl jsem na závěr. Ti vylejt celej život. a ztratit charakter a všechno oběživo.

REF. F#mi A

Nebylo nic, já jen kdybys měla chvíli

H F#mi

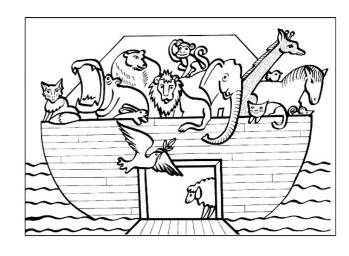
můžem si někam sednout

Α

Nebylo nic, pár let jsme spolu nemluvili **H F#mi**a předtím taky ani jednou.

Nikdy nic nebylo, noc jako horská dráha Vsadím se o kilo, že prostě nejsi drahá Je to jen chiméra a žádný že jsem brečel a měl jsem hysterák ,ty už mi neutečeš.

Scénář se nekoná, my dva ho nenapsali a někdo místo nás, prázdnej papír spálil nic není ani já, ani tvý zlatý oči jen jsme šli na biják, co nikdo nenatočil.

D

Dnes v noci jsem ze spaní křičela tvoje jméno,

Hmi

já vím, že nejsi rád, ale nejde zapomenout,

G

jak při každém slově přivíráš víčka,

A

prosím vyslyš moji zpověď, už jsme starý na psaníčka.

Jsem bytost z vodních par, živa jenom z tvého dechu, já vím, že nejsi rád a že je ti to k vzteku, chci ti všechno říct a pak se někam schovat, třeba pochopíš, jak je těžké nemilovat.

Zase zrychlil se mi dech, jak maratónským běžcům, co je to za příběh, bez lásky, bez milenců, nemáš slov, patrně všechna patří jiným, prosím proměň mě s nimi, ve sny, v gesta i činy.

A já tu zůstanu, ztracené malířské plátno, třeba se vrátíš a já zas nechám se napnout, prosím maluj mě, tvoř, k obrazu svému, nech mě shořet, už nikdy o nás nemluv.

D

Jsi mé úzko, jsi krev z řezných ran, Hmi

jsi ten kdo vchází nepozván,

G A

jsi zvuk když padnou mi na rety slzy múz.

D

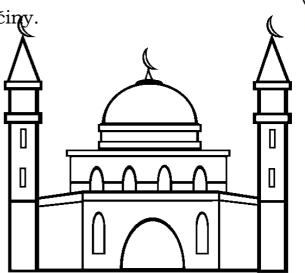
Jsi mé úzko, jsi krev z řezných ran,

Hmi

ačkoliv nechci, jsi ve mě uschován,

G

jsi zvuk když padnou mi na rety slzy múz.

Panenka

Tomáš Klus

Emi

C

G

D

Stanu se myšlenkou a budu v Tobě

Emi

C

G

D

Budeš mou milenkou výhledově

Emi

C

G

D

Budeš můj druhej hlas pro tuhle píseň

Em

C,G D

Emi

C,G,D

Jsi krásná,

Bože, jsi krásná

Emi

C G

D

A ve Tvým objetí, tak sladce náruživým

Emi

C G

DEmi

Stanu se obětí, stanu se kdoví kým

C

G

D Emi

A pak s Tvým úsměvem obletím celej svět

 \mathbf{C}

D Emi

A Tvoji nahou tvář pochopím nazpaměť

C, G, D Emi, C, G, D

REF.:

G

D Emi

 \mathbf{C}

Jako by nebylo nic, mám pocit, že jsi se bála

G

D EmiC

Svůj život bez hranic, jsi hrála

G

D Emi C

Panenku klidně si nech, stejně vím, v noci Tě hřála

G

D EmiC

dvě světla na voknech, vzplála

Emi

 C

G

D

Emi

Tak trochu sobecká, dost možná nebezpečná

C

G

 \mathbf{D}

Svět jako groteska, néééé-vděčná

Emi

C

G

Nevěříš na pocity, to si ty!

Emi

C,G

Tak krásná

D

Emi

C,G,D

Bože, jsi krásná

Pan doktor Janoušek

J.Uhlíř, Z. Svěrák

Vzpomínám na dětská stonání,

zarděnky, kašel, spála,

teploměr mamince nahání,

C G

vždycky se tolik bála.

C

C

Kdo to k nám pospíchá po schodech?

G

C

Trochu mě ty kroky děsí,

pan doktor popadá sotva dech

C

a volá: marode, kde jsi?

C G C

Pan doktor Janoušek, brejličky ze zlata,

 \mathbf{F}

tvářička buclatá,

G C

ucho jak led,

C G C pan doktor Janoušek,

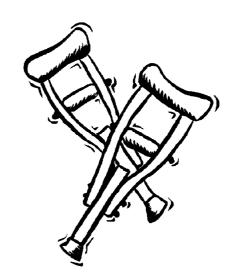
postavou maličký,

 \mathbf{F}

udýchán celičký

C

přispěchá hned.

Stejně jako já

C

Do práce nevstávám svou ženu nemiluju,

svinstva si nepíchám budoucnost nemaluju.

Po ránu nesnídám složenky vyhazuju, milenky nestřídám slzy si zakazuju.

Špatně se oblíkám noviny nekupuju, něco si namlouvám v něčem si důvěřuju.

Moc dlouho vybírám těžko se rozhoduju, a když se do toho dám ničeho nelituju.

REF.

Ami D

A ty mi to vyčítáš

F Es

a já se vůbec nebráním.

Ami D

A ty se na mě podíváš

F

a já vím, že v podstatě jseš na tom stejně jako já.

V podstatě, nedalas mi šanci nikdy cokoliv říct, zabalíš si věci, přijdeš za měsíc.

A já čekám telefon snad aspoň zavoláš,

jestli já nebo on.

Šípková Růženka

Tomáš Klus

D

Když si tě, dívko, představím,

A

jak tam spíš,

D

spánkem jak smůla lepkavým

A

chci být blíž.

Emi

Neví se kdy, však ví se kam

Hmi

mám se dát,

Emi

já tě z té smůly vysekám,

A

mám tě rád.

REF.2x

D Ami

Není pozdě, není brzy,

G T

projdu houštím každý den.

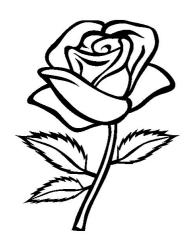
D Ami

Člověka to neomrzí,

G D

když je láskou zasažen.

D A

Utkám se znovu s tím trním šípkovým

D

a pak ti všechno vyplním,

A Emi

vypovím. Až tvoje oči zaplanou

Hmi Emi A

v úžasu, vetknu ti růžičku planou do vlasů.

D G

Vetkne jí růžičku planou do vlasů. Vetkne jí růžičku planou do vlasů.

Tady jsem doma

G Dmi C G

Vstávej synku vstávej koníčky zapřahej,

Dmi C G

sluníčko vysoko do práce už se dej,

Dmi C G

na pole u řeky žitečko zasejem,

Danis C

tam žito půjde, tam je dobrá zem.

Včera jsi oral a dneska budeš sít, hned zítra po ránu na trh mě musíš vzít, nech ty mě matičko jen malou chvilku spát, nachám si já ještě ten svůj sen dozdát.

REF.

C G Emi D G

Stavení s lípou za plotem, tady jsme doma tady je má zem,

C G Emi D Emi

louky, potok a políčka, z hospody hraje pěkná písnička,

C D

z hospody hraje pěkná...C, G, C, G, Emi, D, , C, G, C, G, Emi, D, G, ...

 \mathbf{D}

Včera jsem já oral to pole za vodou, tak proč ty koníčky stáli za hospodou, já dával koním pít schoval je za vrata, schoval je závrata proháněl děvčata.

Tak už se nehněvej, má drahá matičko, že já si užívám života maličko, z vinohradů víno bílé, červené a selátko z chlívka dobře pečené.

REF.

G (

On toužil, kroužil, bylo to tak

Emi D

tu holubici pouštím do oblak.

Přes matný stěny já vidím dál,

Emi D

maluju to jako by jsme byli pár.

G C

A ty víš, že sníš,

Emi l

po kousku mojí duše,

G C Emi,D

jako šíp vystřelím z kuše.

G C Emi D

Když mám nad hlavou, píseň toulavou,

G C Emi D

křídla jako pták, nevěříš mi, je to tak

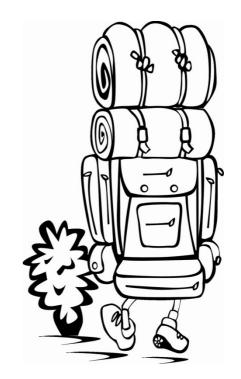
G C Emi D

vezmu tě až tam, kde jsme jenom ty a já, **G C Emi D**

to ti přísahám, budem tam jen sami dva.

REF.

Ale nemůžeš mě zachytit a jen se bát, přece samotnou tě tady nikdy nenechám, je to bezprostřední vášeň, chci tě mít. Když mám nad hlavou, píseň toulavou, křídla jako pták, nevěříš mi, je to tak vezmu tě až tam, kde jsme jenom ty a já, to ti přísahám, budem tam jen sami dva.

V naší ulici

Voxel

D Hmi G

Α

Když si jen tak jdu naší ulicí, usmívám se na všechny i na svět se mračící.

D Hmi

G

Oni nechápou a buď hned sklopí zrak nebo mě nazvou tak,

A

že si význam musím pak ve slovnících vyhledat.

G AF#mi

Hmi

G A

F#mi Hmi

V naší ulici na sebe lidi řvou, hádaj se o všechno, o co jen můžou a

G A F#mi Hmi

když kolem nich pak projdu z vesela.

G A

Oni si ťukaj na čela.

REF.

D

On se zbláznil docela(la-la)

A

Hmi

G

ten kluk mimo je(je-je), vůbec není jako my, no a jsem za to rád.

D Hmi

G

A

Když si jen tak jdu naší ulicí, všichni myslej, že je svou dobrou náladou prudit chci.

D Hmi

G

Δ

Přes okna svejch aut zatmavených do černa, už dávno nevidí, jak je tahle ulice nádherná.

G A F#mi Hmi

G

F#mi

Hmi

V naší ulici se lidi pomlouvaj, udělaj cokoli, jen když cash z toho maj.

G

Δ

F#mi

Hmi

G

Δ

A když uviděj, že zas kráčím z vesela, opět si ťukaj na čela la-la-la...

REF:

C G

Zase je pátek a mám toho dost.

 \mathbf{B}

F

Tak beru kramle, za zády černý most.

C

G

A pokud mi to D1 dovolí,

В

F

C

než minu Jihlavu, hodím Prahu za hlavu.

G

Jedu jak pražák, hlava nehlava,

В

 \mathbf{F}

C

mám jediný cíl a přede mnou je Pálava.

G

Už od Brna jsem jako na trní,

В

F

ta sladká píseň tak blízko zní.

REF.

C

My máme rádi víno,

В

F

C

milujeme krásné ženy a zpěv

G

a na věc jdeme přímo

В

F

C

v žilách nám proudí moravská krev (2x)

Jako papír hodím práci a všechny šéfy za hlavu Pánové, omlouvám se, ale já mizím na Moravu. Najdu tam všechno, co mi doma schází, dobrý lid a klid a řád.

Najdu tam všechno, co na světě mám rád, vodu, slunce a nekonečný vinohrad.

REF.

My tady totiž máme. Všechno co na světě máš rád a ochutnat ti dáme. Slunce a nekonečný vinohrad.

V blbým věku

C G

Ujel mi vlak i poslední metro,

Ami D

ještě jsem nebyl in a už jsem retro.

r G

Než jsem se z pulce vyloup v samce,

C Ami

co má všechno pod palcem,

F G

v den svý šance na poslední jamce zaspal jsem.

C

Ujel mi vlak, tak už to chodí,

Ami D

hlavu nevěším, pojedu lodí.

F G C Ami

Než si to hodit, spíš se hodím do pohody u vody

F G

a počkám si až retro zase přijde do módy.

F G Ami

Jó, stále mě to baví, sázet se s osudem,

r C

byť čas utíká víc, než je milo.

F G Ami

Stále věřím, že ze mě ještě něco bude,

F E

no jo, ale co když už bylo?

REF.

Ami F C G

Včera mi bylo málo, dneska je mi moc, jak se to stalo, nevím.

Ami F G Ami F C

Každopádně jsem zas v blbým věku a jedu mimo trať a říkám si tak ať,

G F G Ami

vždyť všechny mosty vedou beztak po stý přes tu stejnou řeku.

Zakázané uvolnění

Michal Hrůza

D F# Bmi Hmi

Někdy je to tak a nezmůžeš s tím nic,

· .

můžeš se jen smát ze svých plných plic. Chceš to přivolat a chceš to čím dál víc, stačí poslouchat, co se snažím říct. Můžeš tady stát, všemu vzdorovat, udělat to pak,tak jak to máš rád. Nebudem se prát, nemusíš mít strach, chce to akorát realizovat.

Hmi,A G Emi Hmi A G Emi

Na chvíli zavřít oči, vesmír se pootočí,

Hmi A G Emi F#

taky můžeš mít, co si budeš přát a co budeš chtít!

D F# Bmi Hmi G D

Nad hlavou je můj svět, prosím vás, odpusťte mi.

Teď zůstat ležet na zádech, dejchat vzduch pod hvězdami. Moje aura a můj bůh ve mně hoří, zdá se mi. Je to pravda, bludnej kruh, zakázané uvolnění.

Někdy je to tak a nezmůžeš s tím nic, můžeš se jen smát ze svých plných plic. Chceš to přivolat a chceš to čím dál víc, stačí poslouchat, co se snažím říct.

Na chvíli zavřít oči, vesmír se pootočí, taky můžeš mít, co si budeš přát a co budeš chtít!

Nad hlavou je můj svět, prosím vás, odpusťte mi. Teď zůstat ležet na zádech, dejchat vzduch pod hvězdami. Moje aura a můj bůh ve mně hoří, zdá se mi. Je to pravda, bludnej kruh, já se chci vznášet nad zemí. G Ami

Někdy lidem zbyde jenom víra

Hmi Ami

co se ztrácí při pohledu na svět

G Ami

a milovaný lidi mizej v černých dírách

Hmi Ami

a někdo doufá, že se potkaj cestou nazpět

D C

a když ostatní jenom přihlížej

D C

na smutný oči který vyhlížej

Některý věci nejsou v lidský moci hrdě opětuju tvoje mlčení i když jsem sám, jsem s tebou ve dne v noci a tiše doufám ve vysvobození a když ostatní jenom přihlížej a ty sníš čas pluje dál doufám že víš

G F

Ztrácíš se z mojí paměti

C

a lidi vod nepaměti se znovu scházej jeee

G F

a doufám, že stihnem těch pár vět,

C

že najdem cestu zpět

G

tvý oči mi scházej

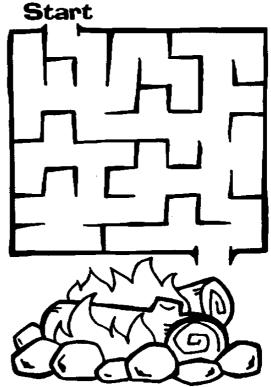
je-i-jeeee-a

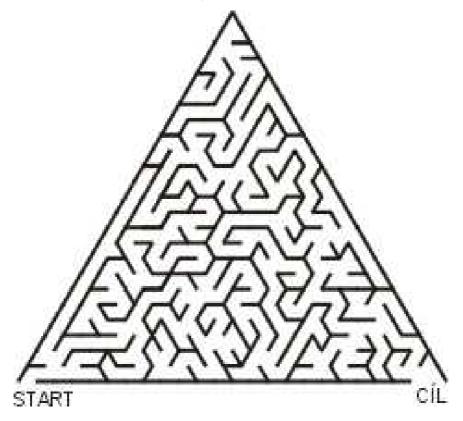
ZÁHADY A HLAVOLAMY INDIANA JONESE

Pro přežití v divočině je oheň nezbytnou věcí.. Pomoz Indianu Jonesovi dostat se ke zdroji..

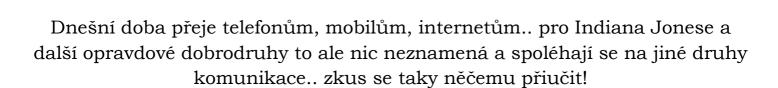

Nyní si zahrej na průzkumníka a pomoz Indianu Jonesovi najít cestu z tajemného bludiště...

DOBRODRUZI A TAJNÉ ŠIFRY I

Α		akát	M		má∨á
В		blýska∨ice	Ν	-;	nástup
С		cíľo∨níci	0		ó náš pán
D	-0.	dála∨a	Р		papírníci
E		erb	Q		kvílí orkán
F		filipíny	R		rarášek
G	.	Grónská zem	S		sekera
Н		Hrachovina	Т	_	trám
СН		chléb nám dá∨á	Ü	=	učený
I		ibis	V		vyučený
j		jasmín bílý	W		∨agón klád
K		krákorá	X		xénokratés
Ĺ	. -	lupíneček	Υ		ý se ztrácí
_			Z		známá žena
			_		21101110120110
1			6		
2			7		
3			8		
4	-		9		
5			0		
			_		

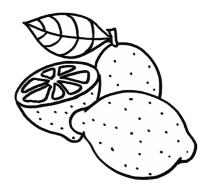
Vylušti tajenku pomocí Morseovy abecedy:

Jak napsat tajný vzkaz?

Recept na neviditelný inkoust

- 1. Do pohárku vymačkej citronovou šťávu
- 2. Vezmi list bílého papíru. Namoč si štětec do citronové šťávy a napiš svůj vzkaz. Hlavně ho nech pořádně uschnout!

A jak přečíst vzkaz??

- 3. Do malé lahvičky nalej vodu a přidej několik kapek jodové tinktury.
- 4. Štětcem nanes směs vody a tinktury na to, co jsi napsal/a a vida! Zázrak! Tvůj vzkaz se objeví na bílém papíře! ©

